

การพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบ
แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร
Model Development for Professional Learning Community (PLC) to Enhance
Creativity-Based Learning of Teachers in Benjamaskunchorn School

ไพฑูรย์ ยุทโรสง¹

Received : October 25, 2023

Revised : November 3, 2023

Accepted : November 22, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบ
สร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง
ประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียน
เบญจมมาศกฤษฎาร 2) การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อ
ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร 3) การใช้รูปแบบชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร และ 4)
การประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบ
สร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร จำนวน 14 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครู
โรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อ
ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครู
โรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4)
กระบวนการ และ 5) การวัดและประเมินผล และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ
ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศ
กฤษฎาร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า อยู่ในระดับมาก
3. การใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐานของครู
โรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร อยู่ในระดับมากที่สุด
4. ผลการประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการ
เรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครู

¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร, ตำบลสระทอง อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31240
Mail : putyuy2562@gmail.com โทร.08-98613088

Abstract

Research on Developing a professional learning community model to promote creative learning management as a base for teachers at Benjamat Kunchorn School. The objectives are to study 1) the current conditions and desired conditions of a professional learning community to promote creative learning as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School 2) creating and examining the suitability of the learning community model. Professional learning to promote creative learning as a base for teachers at Benjamat Kunchorn School. 3) Using the professional learning community model to promote creative learning as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. 4) Evaluate the usefulness of the professional learning community model to promote creative learning as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. It is a research and development project combining quantitative and qualitative research. Using quantitative research as the main research. There are 4 research steps. The population is 14 teachers at Benjamat Kunchorn School. The research tools include questionnaires, basic statistics, frequency values, percentage values, means and standard deviations.

The research results found that

1. Current condition of the professional learning community to promote creative learning management as a base for teachers at Benjamat Kunchorn School. is at a moderate level and desirable conditions for a professional learning community to promote creative learning management as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. at the highest level

2. Creating a professional learning community model to promote creative learning management as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School, including 1) principles of the model 2) objectives of the model 3) content of the model 4) process and 5) measurement and evaluation. and examine the suitability of the model and manual for using the professional learning community model to promote creative learning as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. The experts found that it was at a high level.

3. Using the professional learning community model to promote creative learning as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. at the highest level

4. Results of the evaluation of the usefulness of the professional learning community model to promote creative learning management as a basis for teachers at Benjamat Kunchorn School. at a high level

Keywords : Professional Learning Community, Enhance Creativity-Based Learning of Teachers

บทนำ

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) เป็นหนึ่งในวิธีการของการจัดการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงสร้างหลักของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ออกแบบตามทฤษฎีด้านการวัดความคิดสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์อี พอล ทอร์แรนซ์ (E. Paul Torrance) แนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แบบความคิดแนวขนานของเอ็ดเวิร์ด เดอโบโน (Edward de Bono) และพัฒนามาจากกระบวนการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งได้ผลดีในหลายประเทศ และทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์นำมาสร้างรูปแบบการเรียนรู้แบบใหม่ ซึ่งเป็นการเรียนแบบ Active Learning คือ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนตื่นตัวในการค้นคว้า แทนที่จะรอรับการบรรยายแบบเดิม นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิดขั้นที่ 4 นำเสนอผลงานและขั้นที่ 5 ประเมินผลจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคต การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Perspectives) กระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (Tradition Paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ที่ให้โลกของนักเรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นการพัฒนาทักษะและทัศนคติ ทักษะการคิดทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์การ ทัศนคติเชิงบวก เคารพตนเองนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์ทักษะการสื่อสาร ทักษะและค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นตนเอง ความคิดยืดหยุ่น การจูงใจตนเอง และความตระหนักในสภาพแวดล้อม และเหนืออื่นใด คือ ความสามารถใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ (วิริยะ ฤชชัยพานิชย์, 2558 : 31)

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) เป็นทางเลือกใหม่สำหรับการแก้ปัญหาที่ต้องสร้างให้เกิดกับนักเรียน เพื่อสามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการที่เหมาะสมประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาอื่นในอนาคตได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) ให้กับครูโดยใช้แนวคิดในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ประกอบกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษา จึงได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขึ้นเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเป็นรูปธรรมสามารถพัฒนาทักษะการคิดได้อย่างต่อเนื่อง กระตุ้นให้เกิดกระบวนการพัฒนาทักษะการคิดครั้งแรก และนำไปสู่การพัฒนาทักษะการคิดในด้านอื่น ๆ ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ของกระบวนการพัฒนาทักษะการคิดการสอนก็จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและสามารถพัฒนาทักษะการคิดจากระดับพื้นฐานสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ และเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอนทำให้การดำเนินงานของครูมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ในการปฏิบัติงานสะท้อนผลลัพธ์ในเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางต่อผู้เรียน ครู และเป็นแนวทางให้โรงเรียนอื่นที่มีบริบทคล้ายกันนำไปใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์ และที่สำคัญตอบสนองความต้องการ

ของชุมชนในเขตพื้นที่บริการ เกิดการสร้างสรรคชุมชนท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุขร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ได้ดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมีความสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาการประเมินคุณภาพภายใน และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาของโรงเรียน (โรงเรียนเบญจมมาศกฤษุขร, 2564 : 90-94) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้อยู่ในระดับปรับปรุง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีผลการพัฒนาแบบไม่คงที่ โดยเฉพาะกลุ่มสาระที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET น้อยกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ครูขาดการวิเคราะห์ผลการประเมินและนำมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียนรวมทั้งขาดการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียน คือ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรคเป็นฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติ ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องหลากหลายรูปแบบ และจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศัภษาภพนักเรียนให้หลากหลาย โดยจุดเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการพัฒนาครู คือ สนับสนุนให้ครูช่วยเหลือและเอาใจใส่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ แบบสะเต็มศึกษา แบบผสมผสานการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) และการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรคเป็นฐาน ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะต่างๆ โดยเฉพาะด้านทักษะการทำโครงการที่ผู้เรียนได้รับรางวัลในระดับประเทศหลายรายการ และพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสังคมปัจจุบันและความก้าวหน้าในศตวรรษที่ 21 อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และพัฒนาวิชาชีพครูผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งเน้นพัฒนาบทเรียนร่วมกันและวิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การเปิดชั้นเรียนและสะท้อนผล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาผลงานนักเรียนและครูเป็นนวัตกรรมหรือแบบอย่างที่ดีโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and development) (โรงเรียนเบญจมมาศกฤษุขร, 2564 : 1-3)

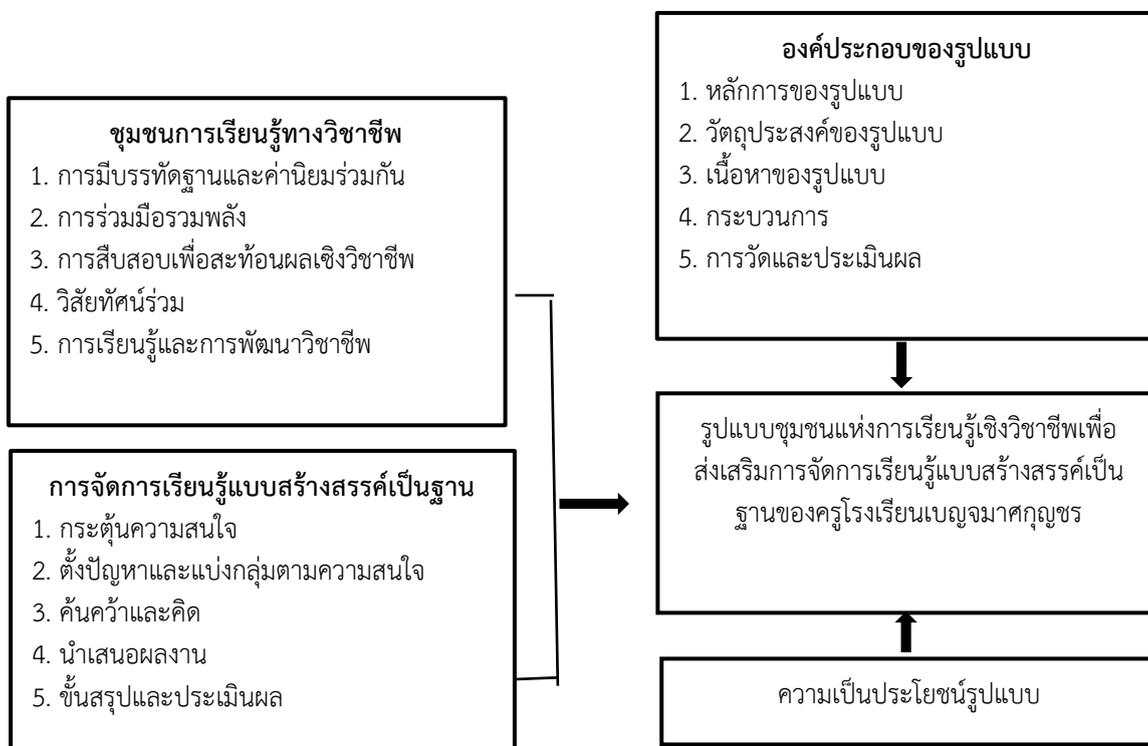
จากหลักการและแนวคิดในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรคเป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุขร เพื่อให้การดำเนินงานของครูมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ในการปฏิบัติงานสะท้อนผลลัพท์ในเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางต่อผู้เรียน ครู และเป็นแนวทางให้โรงเรียนอื่นที่มีบริบทคล้ายกันนำไปใช้ได้่างเกิดประโยชน์ และที่สำคัญตอบสนองความต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่บริการเกิดการสร้างสรรคชุมชน ท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรคเป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุขร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร
2. เพื่อศึกษาการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร
4. เพื่อศึกษาผลการประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร ในครั้งนี้มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกัญชวร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับชุมชน แห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครู และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์

เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร และ 2) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ และ 5) การวัดและประเมินผล แล้วนำไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ จำนวน 8 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร และ 2) แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยประชุมครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร และทดลองใช้รูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร 2) แบบสอบถามการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร 3) แบบสอบถามประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร และ 4) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาผลการประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยประชุมครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร เพื่อสรุปผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมาศกัญชกร และประเมิน

ความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร และประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร และ 2) แบบสอบถามการประเมินความเป็นประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า

1.1 ผลการสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า

1.1.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับน้อย 2) การร่วมมือร่วมพลัง อยู่ในระดับปานกลาง 3) การสืบสอบเพื่อสะท้อนเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย และ 4) วิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับปานกลาง

1.1.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมาก 2) การร่วมมือร่วมพลัง อยู่ในระดับมาก 3) การสืบสอบเพื่อสะท้อนเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก และ 4) วิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับมาก

1.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า

1.2.1 ระดับความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) กระตุ้นความสนใจ 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิด 4) นำเสนอผลงาน และ 5) ขึ้นสรุปและประเมินผล ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

1.2.2 ระดับความคิดเห็นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) กระตุ้นความสนใจ 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิด 4) นำเสนอผลงาน และ 5) ขึ้นสรุปและประเมินผล ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ และ 5) การวัดและประเมินผล และการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า

3.1 ระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2) การร่วมมือร่วมพลัง 3) การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ 4) วิสัยทัศน์ร่วม ทั้ง 4 ข้ออยู่ในระดับมากที่สุด แต่ 5) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก

3.2 ระดับการปฏิบัติตาม จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจาก 1-5 พบว่า 1) กระตุ้นความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิด อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 4) นำเสนอผลงาน และ 5) ชิ้นสรุปและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า

4.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) รูปแบบทำให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานได้ดีขึ้น 2) รูปแบบมีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่นิเทศ กำกับ ติดตามและวางแผนในการพัฒนาครู 3) รูปแบบมีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน 4) รูปแบบมีความคุ้มค่าและสอดคล้องกับเวลาและทรัพยากรในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน 5) รูปแบบมีขั้นตอนที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน 6) รูปแบบเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาครูการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานได้เป็นอย่างดี 7) รูปแบบมีการกำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์และความต้องการใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน และ 8) รูปแบบมีความชัดเจน มีความถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้จะทำให้ผู้ใช้รูปแบบจะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพอย่างแท้จริง ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) คู่มือมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน สมบูรณ์และถูกต้อง 2) คู่มือสามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์ 3) คู่มือมีเนื้อหาสาระมีความถูกต้องตามหลักวิชาหรือหลักการปฏิบัติ และเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน 4) คู่มือมีเนื้อหาสาระที่เป็นขอบข่ายความครบถ้วนในแต่ละหัวข้อ 5) คู่มือใช้สำนวนในการเขียนตามแบบแผนของภาษาเขียนที่ถูกต้องใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและสื่อความหมายได้ดี 6) คู่มือเป็นแนวทางการพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา 7) คู่มือเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ 8) คู่มือมีคุณค่าเกิดประโยชน์ และความเชื่อถือได้ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า

2.1 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ และ 5) การวัดและประเมินผล

2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3. การใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

4. การประเมินความเป็นประโยชน์รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร พบว่า สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ วิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับปานกลาง การร่วมมือร่วมพลัง อยู่ในระดับปานกลาง การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษฎาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน

เรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การมีบรรทัดฐาน และค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมาก การร่วมมือรวมพลังอยู่ในระดับมาก วิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับมาก และผล การสอบถามสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ พบว่า สภาพปัจจุบันการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ ตั้ง ปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ คำนคว้าและคิดอยู่ในระดับปานกลาง นำเสนอผลงาน อยู่ในระดับปานกลาง ขึ้นสรุปและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์การ จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนก รายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่ม ตามความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด คำนคว้าและคิด อยู่ในระดับมากที่สุด ขึ้นสรุปและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยเห็นความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าเป็นการปรับปรุงการ สอนของครูใหม่ให้ทันสมัย โดยให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน การสร้างสรรค์พัฒนางาน ด้วยกันเพื่อมุ่งมั่นในการปรับปรุงโรงเรียนด้วยกันเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอร์ด (Hord,2009:117) กล่าวว่า ผลการวิจัยยืนยันว่าการดำเนินการในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรอर्टี ชาวคาเซตต์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษาสภาพการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของ บุคลากรทางการศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชิงรายโซนเหนือ ผลการศึกษา พบว่า 1) สภาพการ จัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของบุคลากรทางการศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น เชิงรายโซนเหนือพบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และสภาพความต้องการโดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิต ขำดี (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานที่เป็นจริงของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน ขนาดเล็ก ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ตามการจัดลำดับความต้องการจำเป็นมากที่สุด

2. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็น ฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการ และ 5) การวัดและประเมินผล และผลการ ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน เรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาของรูปแบบอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ กระบวนการอยู่ในระดับมาก วัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมาก การวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก และผลการตรวจสอบความ เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็น ฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ เรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ การวัดและประเมินผลมีความถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก

ที่สุด รองลงมาได้แก่ การใช้ภาษามีความเหมาะสมและชัดเจนในการอธิบาย อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้วิจัยได้ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุข ซึ่งสอดคล้องกับบริบทในการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันของครูตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 ที่เน้นให้มีการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและรูปแบบผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านการสร้างรูปแบบซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระ รวดเร็ว (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล และผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้อง (accuracy) ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเหมาะสม (Propriety) ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ (Feasibility) ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นประโยชน์ (Utility) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรีชา ครุศรี (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีชื่อว่า 6 cross 6 ประกอบด้วย แนวคิดและหลักการ วัตถุประสงค์องค์ประกอบเชิงกระบวนการ วิธีการดำเนินงาน การประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

3. ผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุข ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุข พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด การร่วมมือร่วมพลัง อยู่ในระดับมากที่สุด วิสัยทัศน์ร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุข พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ คำนคว้าและคิดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระตุ้นความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด นำเสนอผลงาน อยู่ในระดับมาก ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ อยู่ในระดับมาก สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษุข พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สารสำคัญ อยู่ในระดับมาก การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก กิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เนื้อหา อยู่ในระดับมาก และคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 - 6 รวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.62 ซึ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 3 และ

คุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 รวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.15 ซึ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของว่าที่ร้อยตรีสัพพัญญู (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนดังกล่าวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา พูลลาภ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี ผลการวิจัยพบว่าผลการศึกษาคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีระดับความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับสูง และ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการแบบผสมผสาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษร โดยครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษรพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ รูปแบบทำให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานได้ดีขึ้น อยู่ในระดับรองลงมาได้แก่ รูปแบบมีความคุ้มค่าและสอดคล้องกับเวลาและทรัพยากรในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อเรียงลำดับสูงสุด ได้แก่ คู่มือมีเนื้อหาสาระมีความถูกต้องตามหลักวิชาหรือหลักการปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ คู่มือมีเนื้อหาสาระที่เป็นขอขบคายความครบถ้วนในแต่ละหัวข้อ อยู่ในระดับมาก เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประเมินทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ของสต๊ฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2008 : 21) กล่าวว่า ความเป็นประโยชน์เป็นวิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชญ์ดิษเจริญ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาพรวมด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรินชา ครุศรี (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีชื่อว่า 6 cross 6 ประกอบด้วย แนวคิดและหลักการ วัตถุประสงค์องค์ประกอบเชิงกระบวนการ วิธีการดำเนินงาน การประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนที่สนใจควรมีการประยุกต์ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนแต่ละแห่ง เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 โรงเรียนควรนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ ไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำกับติดตาม ดูแลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้รูปแบบ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์ ไปขยายผลให้โรงเรียนในสังกัดนำไปเป็นแบบอย่างใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ครูใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนเชิงคุณภาพ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูเพื่อให้เกิดคุณภาพของผู้เรียนโรงเรียนเบญจมมาศกฤษณ์

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา พูลลาภ.(2562). การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วย การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนห้องเรียน พิเศษวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พรอรรถี ชาวคำเขตต์.(2561). ศึกษาสภาพการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของ บุคลากรทางการศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พิชิต ขำดี (2561).แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียน ขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พีระ รวดเร็ว.(2563).การพัฒนา รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.ประจวบคีรีขันธ์: สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1.
- โรงเรียนเบญจมาศกัญชร.(2564). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2564.บุรีรัมย์:โรงเรียน เบญจมาศกัญชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3.
- ว่าที่ร้อยตรีสัพพัณณ สุขพิระวัฒนกุล (2561). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.
- วิษญ์ รัตนสุทธิล. (2563). กฎหมายด้านการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร.
- วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์.(2558). “การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานCreativity-based Learning (CBL).”วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้,1(2), 23-37.
- สุปรีชา ครูศรี.(2563). “รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา.”**พัฒนวารสาร**.ปีที่ 7 ฉบับที่ 2.(กรกฎาคม- ธันวาคม 2563).
- Cronbach, Lee J.(1990). **Essentials of psychological testing**.5th ed.New York : Harper Collins.
- Hord, S.M. (2009). “Professional Learning Communities: Educators Work Together towards a Shared Purpose.” **Journal of Staff Development**, 30, 40-43.
- Stufflebeam, D. L. (2008). **Evaluation: Theory, models and applications**. San Francisco: Jossey-Bass.